

DANIEL PETER JANÁČEK, O.PRAEM. OPAT STRAHOVSKÝ

Zvěstování Páně 2021.

Raduj se, síónská dcero, Bůh přichází k tvému lidu.

Před jednou univerzitou stál vlajkový stožár. Nikdo ale nevěděl, jak je vysoký. Vedení univerzity dalo tedy úkol profesoru fyziky a profesoru matematiky, aby se tím zabývali a jeho výšku zjistili. Profesor fyziky donesl různé přístroje, kterými chtěl změřit délku stínu, a profesor matematiky zase připravil různé tabulky, aby z délky stínu a úhlu vypočítal kýženou výšku. V tom prochází kolem profesor angličtiny a ptá se: „Co tady slovní pánové celé dopoledne dělají?“ „No, zjišťujeme délku této praporevé žerdi.“ Profesor přistoupí k žerdi, vytáhne dole její zajišťovací kolíček, položí si ji do trávy, vytáhne z kapsy metr, změří ji a říká: „8 m 50 cm“ a odchází. Fyzik říká matematikovi: „Tady vidíme typického profesora jazyků. Má změřit výšku a co udělá? Změří nám délku.“

Nakonec to slovní pánům přece jenom došlo a byli za toto setkání vděční. Setkání bývají různá: slavnostní i všední, taková, na která bychom chtěli nejraději zapomenout, a jiná, na která si nedokážeme vzpomenout. Jsou setkání hluboká, která mají ohromný význam pro náš život a možná ho dokonce i změnila.

Dnes si připomínáme jedno takové setkání. Jednu událost ze života Panny Marie, která změnila život její i náš.

Zvěstování znamená:

- Bůh říká, že přinese tomuto světu svého Syna – svůj plán záchrany.
- Bůh se stává člověkem – *Mysterium incarnationis* – jádro křesťanské víry.
- Skandální myšlenka pro všechny čistě duchovní lidi. Bůh vstupuje do našeho světa, do našeho života.
- Tajemství vtělení a utrpení patří dohromady: v traktátu neznámého antického autora máme odkaz, že Ježíš zemřel 8. den před dubnovými kalendami (tedy 25. března) a že je to tentýž den, kdy byl počat i zemřel. (Botte) Od téhož dne se vypočítal také den jeho zrození, 25. prosinec. I zde má konstelace hvězd svůj význam: 25. březen je ve znamení berana a připomíná oběť Abraháma a jeho odpověď Izákovi: „Bůh sám se postará o svou oběť – o beránka k celopalu.“ (Gen 22,8) „Abrahám zvedl oči a spatřil berana, který se za rohy zachytil v křoví.“ (Gen 22, 13)

V inkarnaci Božího Syna poznáváme počátky církve: vše má zde svůj počátek, každé uskutečnění církve má zde svůj pramen (velké dějinné události, také náš řád, naše společenství, můj životní příběh...), máme si uvědomit, upamatovat se na tento pramen – je jím Kristus – tělem učiněné Boží Slovo, Emanuel – Bůh s námi, který naplnil vůli Otce.

A přece tato milost proudí skrze jeden kanál „*aquaeductus*“ (Bernard). Když slavíme vtělení, zvěstování Syna – uctíváme také vždy jeho matku. Ona je ta, ke které byl poslán anděl, ona je ta, která ho přijala, uvěřila a vyznala: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“

Svatý Augustin (Sermo 291, 6) si představuje, že potkává anděla Zvěstování a ptá se ho: „Řekni mi, anděli, proč právě Maria, proč se to událo právě s ní?“ „Odpověď máš již v pozdravení,“ říká anděl: „Zdrávas – ,raduj se,‘ milosti plná.“ (Lk 1, 28) Anděl, který k ní přichází, ji neoslovuje jejím pozemským jménem Maria, ale jejím jménem božským: „milosti plná – gratia plena – kecharitomene“. Milost není nic jiného než Boží láska. Láska je synonymem milosti, takže můžeme také říct: „Zdrávas – Bohem milovaná“.

V Nazaretě stojí, jak víme, bazilika Zvěstování a kromě ní je tam ještě druhé významné místo, kde si křesťané připomínají inkarnaci: je to řecko-ortodoxní kostel sv. Gabriela. Zde se nachází jeden z dávných pramenů, ze kterých byl antický Nazaret zásobován vodou. Podle Jakubova protoevangelia se Zvěstování odehrálo na tomto místě. Vychází z předpokladu, že se tak významná událost musela odehrát na veřejnosti, totiž tehdy, když šla Maria pro vodu. Pro nás, západní křesťany, je tajemství vtělení intimní záležitostí, a tak lokalizujeme událost inkarnace do Mariina domu nebo do chrámu. Pro orientální křesťany je to dodnes Mariin pramen, veřejné místo, kde Maria slyší poselství anděla: „Ve svém lůně počneš a porodíš syna.“ (Lk 1, 31)

Je to vpravdě krásná myšlenka, že Bůh vstupuje do naší všednosti, že se dá najít tam, kde bychom ho nehledali. Maria jde pro vodu, tam, kam chodí každý den, jde tam, kde se setkává s jinými ženami, kde vymění pár slov. „Business as usual“, řekli bychom dnes. Tak jako připravujeme jídlo na stůl a dáváme do myčky, vynášíme koš, jak se jdeme projít se psem, jako jdeme do práce, tak prostě, všedně. Až najednou něco neslýchaného! Není právě toto tím skutečně zázračným v příběhu? Že se neodehrává na svatém místě, tam, kde by to člověk čekal, v posvátných prostorách chrámu, ale tam, kde by to nikdo nečekal? Bůh ve všedním životě mladé dívky z Nazareta, daleko od Jeruzaléma! Zpráva neuvěřitelná a také neuvěřitelně krásná.

Poselství, které má vztah k našemu životu. Setkání s Bohem se může odehrát ve všedním dnu a všední události. Bůh k tomu nepotřebuje zdi kostela. Bůh nám daruje svou blízkost tam, kde to nečekáme. Jediné, co potřebuje, jsou otevřené oči a otevřené srdce, pozornost i ve všedních věcech. Prosme dnes o to, abychom dokázali vidět Boží spásnou přítomnost.